

[Carsten Raff.]

ved den lejlighed, og det var vistnok sagligt fuldkommen rigtigt.

Siden da har den stadig stærkere blanding af ny og gammel bebyggelse i omegnskommunerne skærpet problemet. Og den forventning, man ud fra udvalgets betænkning kunne nære om, at problemet senere ville blive løst, er ikke blevet opfyldt. Formuleringen af udvalgsbetænkningen har også påvirket en domsafgørelse. Såvidt jeg ved, foreligger der en byretsdom, som ikke alene har afvist at foretage noget i et sådant tilfælde, fordi der ikke var lov hjemmel for det, men oven i købet modsætningsvis har sluttet, at når et folketingsudvalg har stillet i udsigt, at sådanne regler vil komme, og de stadig ikke er kommet, så er det, fordi man ikke ønsker sådanne regler gennemført.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt at undersøge, om man ikke alligevel skulle udarbejde lovbestemmelser eller andre regler vedrørende dette problem. Det er en skrækkelig virkning, sådanne store træer kan have. De små haver, der her er tale om, kan være fuldkommen vantrevne, blot 2—3 store træer står og skygger over dem. Spørgsmålet vanskeliggøres derigennem, at det er meget kostbart nutildags at fælde sådanne store træer. I gamle dage kunne man få folk til at fælde træer mod, at de fik træet. Nu koster det hundreder af kroner at få fældet en 2—3 store træer, ja, i et fælde, som jeg var vidne til fornylig, kostede det op til 1 000 kr., fordi det med den teknik, man anvender, bliver særlig kostbart og vanskeligt, når der er huse i nærheden.

Jeg ved, at man mange steder kunne ønske at få en løsning på dette spørgsmål, og jeg ved, at der sker en skade, som jeg synes det var rimeligt at det offentlige hjælp med til at afbøde; disse sager må kunne ordnes naboer eller parter imellem på en retfærdig og fornuftig måde.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Det er rigtigt, at det ærede medlem allerede under forhandlingerne om hegnsloven i samlingen 1949—50 var inde på dette spørgsmål og folketingsudvalget, som behandlede hegnsloven, også drøftede spørgsmålet om indførelse af lovregler angående

høje træers skadelige virkning på naboer. Den daværende landbrugsminister gav, som det fremgår af betænkningen, dengang udtryk for, at dette spørgsmål i det hele taget faldt udenfor hegnslovens område. Der findes ikke i dansk ret almindelige regler om det omhandlede forhold, og domstolene, som skal tage stilling til de tvistigheder, der opstår, må derfor afgøre sådanne sager efter almindelige naboretlige synspunkter, hvilket vel vil sige, at domstolene må tage hensyn til, om ulempen i væsentlig grad overskrider, hvad naboen efter stedets og omgivelsernes beskaffenhed må være forberedt på.

Det er imidlertid et område, hvor der er behov for konkrete overvejelser i hver enkelt sag, og uden at jeg naturligvis på nuværende tidspunkt har haft lejlighed til nærmere at undersøge og overveje spørgsmålet, vil jeg dog tro, at det vil blive vanskeligt at opstille almindelige retsregler, medmindre disse skal være så generelle, at de nærmest svarer til de omtalte naboretlige synspunkter, som bestemmer retstilstanden i dag. Hvis der imidlertid i interesserede kredse — og det vil vel sige grundejer kredse — er interesse for at få undersøgt mulighederne for en lovgivning på dette område, vil jeg mene, at regeringen vil være villig til at undersøge, om der er trang til en sådan lovgivning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om sygehuse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2171, fremsættelsen i tidenden sp. 4748).

Lovforslaget sættes til forhandling.

P. M. Dam: Jeg vil gerne på egne og socialdemokratiets vegne takke den højtærede indenrigsminister for fremsættelsen af nærværende forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om sygehuse, hvilke ændringer man fra mit partis side kan tiltræde og anbefale til det høje tings vedtagelse.